

186-137

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ

St. II
p. 138

ΣΩ. ὦ Ἀλκιβιάδη, ἀρά γε πρὸς τὸν θεὸν προσευξόμενος **a**
πορεύῃ;

ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Φαίγη γέ τοι ἔσκυθρωπακέναί τε καὶ εἰς γῆν
βλέπειω, ὡς τι συννοούμενος. **5**

ΑΛ. Καὶ τί ἄν τις συννοοίτο, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Τὴν μεγίστην, ὦ Ἀλκιβιάδη, σύννοιαν, ὡς γ' ἐμοὶ
δοκεῖ. ἐπεὶ φέρε πρὸς Διός, οὐκ οἶει τοὺς θεούς, ἀ **b**
τυγχάνομεν εὐχόμενοι καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, ἐνίοτε τούτων
τὰ μὲν διδόναι, τὰ δ' οὐ, καὶ ἔστιν οἷς μὲν αὐτῶν, ἔστι
δ' οἷς οὐ;

ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν. **5**

ΣΩ. Οὐκοῦν δοκεῖ σοι πολλῆς προμηθείας γε προσδεῖσθαι,
ὅπως μὴ λήσεται αὐτὸν εὐχόμενος μεγάλα κακά, δοκῶν δ'
ἀγαθά, οἱ δὲ θεοὶ τύχωσιν ἐν ταύτῃ ὄντες τῇ ἕξει, ἐν ἧ
διδόασω αὐτοὶ ἄ τις εὐχόμενος τυγχάνει; ὥσπερ τὸν Οἰ-
δίπου ἀντίκα φασὶν εὐξασθαι χαλκῶ διελέσθαι τὰ πατρῶα **c**
τοὺς υἱεῖς· ἔξὸν αὐτῷ τῶν παρόντων αὐτῷ κακῶν ἀποτροπήν

a 1 προσευξόμενος πορεύῃ T: πορευόμενος προσεύξει B **a 6** τις
T: τι B **b 7** λήσεται] λήσει τις Bekker **c 1** τὰ πατρῶα
τοὺς υἱεῖς B: τοὺς υἱεῖς τὰ πατρῶα T **c 2** παρόντων αὐτῷ B:
παρόντων T

τινα εὔξασθαι, ἕτερα πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν κατηράτο· τοι-
 γαρῶν ταῦτά τε ἐξετελέσθη, καὶ ἐκ τούτων ἄλλα πολλὰ καὶ
 5 δεινά, ἃ τί δεῖ καθ' ἕκαστα λέγειν;

ΑΛ. Ἄλλὰ σὺ μὲν, ὦ Σώκρατες, μαινόμενον ἄνθρωπον
 εἴρηκας· ἐπεὶ τίς ἂν σοι δοκεῖ τολμῆσαι ὑγιαίνων τοιαυτ'
 εὔξασθαι;

ΣΩ. Τὸ μαινεσθαι ἄρά γε ὑπεναντίον σοι δοκεῖ τῷ
 10 φρονεῖν;

ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν.

d ΣΩ. Ἄφρονες δὲ καὶ φρόνιμοι δοκοῦσιν ἄνθρωποι εἶναι
 τινές σοι;

ΑΛ. Εἶναι μέντοι.

ΣΩ. Φέρε δὴ, ἐπισκεψώμεθα τίνες ποτ' εἰσὶν οὗτοι. ὅτι
 5 μὲν γὰρ εἰσὶ τινες, ὠμολόγηται, ἄφρονές τε καὶ φρόνιμοι,
 καὶ μαινόμενοι ἕτεροι.

ΑΛ. Ὁμολόγηται γάρ.

ΣΩ. Ἔτι δὲ ὑγιαίνοντές εἰσὶ τινες;

ΑΛ. Εἰσίν.

10 ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ἀσθενοῦντες ἕτεροι;

139 ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὐχ οἱ αὐτοί;

ΑΛ. Οὐ γάρ.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν καὶ ἕτεροὶ τινές εἰσιν, οἳ μηδέτερα τούτων
 5 πεπόνθασιν;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἄνθρωπον ὄντα ἢ νοσεῖν ἢ μὴ
 νοσεῖν.

ΑΛ. Ἔμοιγε δοκεῖ.

10 ΣΩ. Τί δέ; περὶ φρονήσεως καὶ ἀφροσύνης ἄρά γε τὴν
 αὐτὴν ἔχεις σὺ γνώμην;

ΑΛ. Πῶς λέγεις;

c 4 τε T: om. B c 9 ἄρα γε T: ἄρα B a 7 γὰρ ἐστιν T:
 ἄρ' B a 11 ἔχεις σὺ γνώμην scripsi: ἔχει συγγνώμην B: ἔχεις
 γνώμην T b

ΣΩ. Εἰ δοκεῖ σοι οἶόν τε εἶναι ἢ φρόνιμον ἢ ἄφρονα, ἢ ἔστι τι διὰ μέσου τρίτον πάθος, ὃ ποιεῖ τὸν ἄνθρωπον μήτε φρόνιμον μήτε ἄφρονα;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἀνάγκη ἄρ' ἐστὶ τὸ ἕτερον τούτων πεπονηθέναι.

ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Οὐκοῦν μέμνησαι ὁμολογήσας ὑπεναντίον εἶναι 5
μανίαν φρονήσει;

ΑΛ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ μηδὲν εἶναι διὰ μέσου τρίτον πάθος, ὃ ποιεῖ τὸν ἄνθρωπον μήτε φρόνιμον μήτε ἄφρονα εἶναι;

ΑΛ. Ὁμολόγησα γάρ.

ΣΩ. Καὶ μὴν δύο γε ὑπεναντία ἐνὶ πράγματι πῶς ἂν εἶη;

ΑΛ. Οὐδαμῶς.

ΣΩ. Ἀφροσύνη ἄρα καὶ μανία κινδυνεύει ταυτὸν εἶναι. c

ΑΛ. Φαίνεται.

ΣΩ. Πάντας οὖν ἂν φάντες, ὧ Ἀλκιβιάδη, τοὺς ἄφρονας μαίνεσθαι ὀρθῶς ἂν φαίημεν· αὐτίκα τῶν σῶν ἡλικιωτῶν εἴ τινες τυγχάνουσιν ἄφρονες ὄντες, ὥσπερ εἰσὶ, καὶ τῶν 5 ἔτι πρεσβυτέρων. ἐπεὶ φέρε πρὸς Διός, οὐκ οἶει τῶν ἐν τῇ πόλει ὀλίγους μὲν εἶναι τοὺς φρονίμους, ἄφρονας δὲ δὴ τοὺς πολλούς, οὓς δὴ σὺ μαινομένους καλεῖς;

ΑΛ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Οἶει ἂν οὖν χαίροντας ἡμᾶς εἶναι μετὰ τοσοῦτων 10
μαινομένων πολιτενομένους, καὶ οὐκ ἂν παιομένους καὶ βαλ- d
λομένους, καὶ ἅπερ εἰώθασιν οἱ μαινομένοι διαπράττεσθαι, πάλαι δὴ δίκην δεδωκέναι; ἀλλὰ ὅρα, ὧ μακάριε, μὴ οὐχ οὕτως ταῦτ' ἔχει.

ΑΛ. Πῶς ἂν οὖν ποτ' ἔχοι, ὧ Σώκρατες; κινδυνεύει γὰρ 5
οὐχ οὕτως ἔχειν ὥσπερ ᾤθη.

a 13 εἰ δοκεῖς οἶόν τε B: δοκεῖ σοι οἶόν τε T: δοκεῖ σοι ἀναγκαῖον
Ast: δοκεῖ σοι μόνον τινὰ ci. Stallbaum a 14 ποιεῖ B: ἐποίει T
c 3 πάντας T: πάντες B c 7 δὲ δὴ B: δὲ T d 3 δὴ B: om. T
ἀλλὰ ὅρα B: ἀλλ' ὅρα T

- ΣΩ. Οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ. ἀλλὰ τῆδέ πη ἀθρητέον.
 ΑΛ. Πῆ ποτε λέγεις;
 ΣΩ. Ἐγὼ δὴ σοὶ γε ἐρῶ. ὑπολαμβάνομέν γε τινὰς
 10 εἶναι νοσοῦντας· ἢ οὐ;
 ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν.
 e ΣΩ. Ἄρ' οὖν δοκεῖ σοι ἀναγκαῖον εἶναι τὸν νοσοῦντα
 ποδαγρᾶν ἢ πυρέττειν ἢ ὀφθαλμῖαν, ἢ οὐκ ἂν δοκεῖ σοι καὶ
 μηδὲν τούτων πεπονθῶς ἐτέραν νόσον νοσεῖν; πολλαὶ γὰρ
 δῆπου γέ εἰσι, καὶ οὐχ αὐταὶ μόναι.
 5 ΑΛ. Ἐμοιγε δοκοῦσιν.
 ΣΩ. Ὁφθαλμία σοι οὖν δοκεῖ πᾶσα νόσος εἶναι;
 ΑΛ. Ναί.
 ΣΩ. Ἄρ' οὖν καὶ πᾶσα νόσος ὀφθαλμία;
 ΑΛ. Οὐ δῆτα ἔμοιγε· ἀπορῶ μέντοι γε πῶς λέγω.
 140 ΣΩ. Ἄλλ' ἐὰν ἔμοιγε προσέχῃς τὸν νοῦν, σὺν τε δύο
 σκεπτομένῳ τυχὸν εὐρήσομεν.
 ΑΛ. Ἄλλὰ προσέχω, ὦ Σώκρατες, εἰς δύναμιν τὴν ἐμήν.
 ΣΩ. Οὐκοῦν ὠμολογήθη ἡμῖν ὀφθαλμία μὲν πᾶσα νόσος
 5 εἶναι, νόσος μέντοι οὐκ εἶναι πᾶσα ὀφθαλμία;
 ΑΛ. Ὁμολογήθη.
 ΣΩ. Καὶ ὀρθῶς γέ μοι δοκεῖ ὀμολογηθῆναι. καὶ γὰρ
 οἱ πυρέττουτες πάντες νοσοῦσιν, οὐ μέντοι οἱ νοσοῦντες
 πάντες πυρέττουσιν οὐδὲ ποδαγρῶσιν οὐδέ γε ὀφθαλμῶσιν,
 b οἶμαι· ἀλλὰ νόσος μὲν πᾶν τὸ τοιοῦτόν ἐστι, διαφέρειν
 δέ φασιν οὐς δὴ καλοῦμεν ἰατροὺς τὴν ἀπεργασίαν αὐτῶν.
 οὐ γὰρ πᾶσιν οὔτε ὅμοιαι οὔτε ὁμοίως διαπράττονται, ἀλλὰ
 κατὰ τὴν αὐτῆς δύναμιν ἐκάστη· νόσοι μέντοι πᾶσαι εἰσιν.
 5 ὥσπερ δημιουργοὺς τινὰς ὑπολαμβάνομεν· ἢ οὐ;
 ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν.
 ΣΩ. Οὐκοῦν τοὺς σκυτοτόμους καὶ τέκτονας καὶ ἀν-

d 9 γέ τινὰς T: τινὰς B e 4 γε T: τέ B e 6 σοι οὖν B:
 οὖν σοι T e 9 μέντοι γε T: μέντοι B a 2 τυχὸν B: σχεδὸν T
 a 9 ποδαγρῶσιν B: ποδαγριῶσιν T b 2 δέ recc.: δὴ BT
 b 3 πᾶσιν B: πᾶσαι T ὅμοιαι T: ὅμοιοι B: ὅμοια J. G. Schneider

δριαντοποιούς καὶ ἑτέροισι παμπληθεῖς, οὓς τί δεῖ καθ' ἕκαστα λέγειν; ἔχουσι δ' οὖν διειληφότες δημιουργίας μέρη, καὶ πάντες οὗτοί εἰσι δημιουργοί, οὐ μέντοι εἰσὶ τέκτονές γε c οὐδὲ σκυτοτόμοι οὐδ' ἀνδριαντοποιοί, οἱ σύμπαντες εἰσι δημιουργοί.

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Οὕτως μὲν τοίνυν καὶ τὴν ἀφροσύνην διειληφότες 5 εἰσὶ, καὶ τοὺς μὲν πλείστον αὐτῆς μέρος ἔχοντας μαινομένους καλοῦμεν, τοὺς δ' ὀλίγον ἔλαττον ἡλιθίους τε καὶ ἐμβροτητούς· οἱ δὲ ἐν εὐφημοτάτοις ὀνόμασι βουλόμενοι κατονομάξουσιν οἱ μὲν μεγαλοψύχους, οἱ δὲ εὐθήεις, ἕτεροι δὲ ἀκάκους καὶ ἀπίρους καὶ ἐνεούς· εὐρήσεις δὲ καὶ ἕτερα d πολλὰ ἀναζητῶν ὀνόματα. πάντα δὲ ταῦτα ἀφροσύνη ἐστίν, διαφέρει δέ, ὥσπερ τέχνη τέχνης ἡμῖν κατεφαίνετο καὶ νόσος νόσου· ἢ πῶς σοι δοκεῖ;

ΑΛ. Ἐμοὶ μὲν οὕτως. 5

ΣΩ. Οὐκοῦν ἀπ' ἐκείνου πάλιν ἐπανέλθωμεν. ἦν γὰρ δήπου καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου, σκεπτέον εἶναι τοὺς ἀφρονάς τε καὶ φρονίμους, τίνες ποτ' εἰσίν. ὠμολόγητο γὰρ εἶναι 10 τινάς· ἢ γὰρ οὐ;

ΑΛ. Ναί, ὠμολόγηται.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν τούτους φρονίμους ὑπολαμβάνεις, οἱ ἂν e εἰδῶσιν ἅττα δεῖ πράττειν καὶ λέγειν;

ΑΛ. Ἐγώ γε.

ΣΩ. Ἄφρονας δὲ ποτέρους; ἄρα γε τοὺς μηδέτερα 5 τούτων εἰδότας;

ΑΛ. Τούτους.

ΣΩ. Οὐκοῦν οἱ γε μὴ εἰδότες μηδέτερα τούτων λήσουσιν αὐτοὺς καὶ λέγοντες καὶ πράττοντες ἅττα μὴ δεῖ;

ΑΛ. Φαίνεται.

ΣΩ. Τούτων μέντοι ἔλεγον, ὦ Ἀλκιβιάδη, καὶ τὸν 10

c2 οὐδὲ T: καὶ B οἱ T: om. B d7 καὶ B: om. T
d9 οὐ del. Hirschig d10 ὠμολόγητο Stephanus e8 λέγοντες
καὶ πράττοντες Stobaeus: λέγοντας καὶ πράττοντας BT

141 Οἰδίπουν εἶναι τῶν ἀνθρώπων· εὐρήσεις δ' ἔτι καὶ τῶν νῦν πολλοὺς οὐκ ὀργῇ κεχρημένους, ὥσπερ ἐκείνον, οὐδ' οιομένους κακὰ σφισιν εὐχεσθαι, ἀλλ' ἀγαθὰ. ἐκείνος μὲν ὥσπερ οὐδ' ἠῦχeto, οὐδ' ᾤετο· ἕτεροι δέ τινές εἰσιν οἱ
 5 τἀναντία τούτων πεπόνθασιν. ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι σε πρῶτον, εἴ σοι ἐμφανῆς γενόμενος ὁ θεὸς πρὸς ὃν τυγχάνεις πορευόμενος, ἐρωτήσειεν, πρὶν ὅτιοῦν εὐξασθαί σε, εἰ ἐξαρκέσει σοι τύραννον γενέσθαι τῆς Ἀθηναίων πόλεως· εἰ δὲ τοῦτο φαῦλον ἠγήσαιο καὶ μὴ μέγα τι, προσθείη καὶ
 b πάντων τῶν Ἑλλήνων· εἰ δέ σε ὀρῶν ἔτι ἔλαττον δοκοῦντα ἔχειω, εἰ μὴ καὶ πάσης Εὐρώπης, ὑποσταίη σοι καὶ τοῦτο, (καὶ τοῦτο) μὴ μόνον ὑποσταίη, (ἀλλ') ἀθημερόν σου βουλομένου ὡς πάντα αἰσθήσεσθαι ὅτι Ἀλκιβιάδης ὁ Κλειωίου
 5 τύραννός ἐστιν· αὐτὸν οἶμαι ἄν σε ἀπιέναι περιχαρῆ γενόμενον, ὡς τῶν μεγίστων ἀγαθῶν κεκυρηκότα.

ΑΛ. Ἐγὼ μὲν οἶμαι, ὦ Σώκρατες, κἂν ἄλλον ὄντινοῦν, εἴπερ τοιαῦτα συμβαίη αὐτῷ.

c ΣΩ. Ἀλλὰ μέντοι ἀντί γε τῆς σῆς ψυχῆς οὐδ' ἂν τὴν πάντων Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων χώρων τε καὶ τυραννίδα βουληθείης σοι γενέσθαι.

ΑΛ. Οὐκ οἶμαι ἔγωγε. πῶς γὰρ ἂν, μηθέν γέ τι μέλλων
 5 αὐτοῖς χρήσεσθαι;

ΣΩ. Τί δ' εἰ μέλλοις κακῶς τε καὶ βλαβερῶς χρήσθαι; οὐδ' ἂν οὕτως;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ὅρας οὖν ὡς οὐκ ἀσφαλές οὔτε τὰ διδόμενα εἰκῆ
 10 δέχεσθαι τε οὔτε αὐτὸν εὐχεσθαι γενέσθαι, εἴ γέ τις
 d βλάπτεσθαι μέλλοι διὰ ταῦτα ἢ τὸ παράπαν τοῦ βίου ἀπαλλαγῆναι. πολλοὺς δ' ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν, ὅσοι τυραν-

a 1 δ' ἔτι καὶ τῶν νῦν B: δὲ καὶ τῶν νῦν ἔτι T a 2 ἐκείνον T: κείνον B
 b 1 ὀρῶν B: ἐρῶν T b 2 καὶ τοῦτο bis scripsit Sauppe b 3 ἀλλ' add. Dobree b 4 αἰσθήσεσθαι B: αἰσθέσθαι T b 5 αὐτὸν] αὐτῶν Dobree: πρῶτον Schanz c 2 τε καὶ β. B: καὶ β. T c 5 χρήσεσθαι B: χρήσθαι T c 6 μέλλοις B: μέλλεις T c 10 τε οὔτε T: τε οὔδε B: γε οὔτε corr. Coisl.: σε οὔτε vulg.: οὔτε J. G. Schneider

νίδος ἐπιθυμήσαντες ἤδη καὶ σπουδάσαντες τοῦτ' αὐτοῖς
 παραγενέσθαι, ὡς ἀγαθόν τι πράξαντες, διὰ τὴν τυραννίδα
 ἐπιβουλευθέντες τὸν βίον ἀφηρέθησαν. οἶμαι δέ σε οὐκ 5
 ἀνῆκουσιν εἶναι ἐνιά γε χθιζά τε καὶ πρωϊζὰ γεγενημένα,
 ὅτε Ἀρχέλαον τὸν Μακεδόνων τύραννον τὰ παιδικά, ἐρα-
 σθέντα τῆς τυραννίδος οὐθὲν ἤττου ἤπερ ἐκείνος τῶν παι-
 δικῶν, ἀπέκτεινε τὸν ἐραστήν ὡς τύραννός τε καὶ εὐδαίμων
 ἀνὴρ ἐσόμενος· κατασχὼν δὲ τρεῖς ἢ τέτταρας ἡμέρας τὴν e
 τυραννίδα πάλιν αὐτὸς ἐπιβουλευθεὶς ὑφ' ἐτέρων τιῶν
 ἐτελεύτησεν. ὄρῳ δὴ καὶ τῶν ἡμετέρων πολιτῶν—ταῦτα
 γὰρ οὐκ ἄλλων ἀκηκόαμεν, ἀλλ' αὐτοὶ παρόντες οἶδαμεν—
 ὅσοι στρατηγίας ἐπιθυμήσαντες ἤδη καὶ τυχόντες αὐτῆς οἱ 142
 μὲν ἔτι καὶ νῦν φυγάδες τῆσδε τῆς πόλεως εἰσιν, οἱ δὲ
 τὸν βίον ἐτελεύτησαν· οἱ δὲ ἄριστα δοκοῦντες αὐτῶν πράτ-
 τειν διὰ πολλῶν κινδύνων ἐλθόντες καὶ φόβων οὐ μόνον
 ἐν ταύτῃ τῇ στρατηγίᾳ, ἀλλ' ἐπεὶ εἰς τὴν ἑαυτῶν κατῆλθον, 5
 ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν πολιορκούμενοι πολιορκίαν οὐδὲν
 ἐλάττω τῆς ὑπὸ τῶν πολεμίων διετέλεσαν, ὥστε ἐνίους
 αὐτῶν εὐχεσθαι ἀστρατηγῆτους εἶναι μᾶλλον ἢ ἐστρατηγη-
 κέναι. εἰ μὲν οὖν ἦσαν οἱ κίνδυνοί τε καὶ πόνοι φέροντες b
 εἰς ὠφέλειαν, εἶχεν ἂν τινα λόγον· νῦν δὲ καὶ πολὺ τοῦ-
 ναυτίου. εὐρήσεις δὲ καὶ περὶ τέκνων τὸν αὐτὸν τρόπον,
 εὐξαμένους τιὰς ἤδη γενέσθαι καὶ γενομένων εἰς συμφορὰς
 τε καὶ λύπας τὰς μεγίστας καταστάνας. οἱ μὲν γὰρ 5
 μοχθηρῶν διὰ τέλους ὄντων τῶν τέκνων ὅλον τὸν βίον
 λυπούμενοι διήγαγον· τοὺς δὲ χρηστῶν μὲν γενομένων,
 συμφοραῖς δὲ χρησαμένων ὥστε στερηθῆναι, καὶ τούτους c
 οὐδὲν εἰς ἐλάττωνας δυστυχίας καθεστηκότας ἤπερ ἐκείνους
 καὶ βουλομένους ἂν ἀγένητα μᾶλλον εἶναι ἢ γενέσθαι.
 ἀλλ' ὅμως τούτων τε καὶ ἐτέρων πολλῶν ὁμοιοτρόπων τού-
 τοις οὕτω σφόδρα καταδήλων ὄντων, σπάνιον εὐρεῖν ὅστις 5

d 4 πράξαντες BT: πράξοντες recc. e 4 οἶδαμεν] εἶδομεν Hirschig
 a 5 ταύτῃ] αὐτῇ Dobree (Ficinus) a 6 πολιορκίαν recc.: πολιορκία BT
 b 2 εἶχεν] εἶχον Cobet c 3 καὶ T: om. B ἀγένητα T: ἀγέννητα B

ἂν ἡ διδομένων ἀπόσχοιτο ἢ μέλλων δι' εὐχῆς τεύξεσθαι
 παύσαιτο ἂν εὐχόμενος· οἱ δὲ πολλοὶ οὔτε ἂν τυραννίδος
 διδομένης ἀπόσχοιτο ἂν οὔτε στρατηγίας οὐδ' ἐτέρων
 d πολλῶν, ἃ παρόντα βλάπτει μᾶλλον ἢ ὠφελεί, ἀλλὰ κἂν
 εὐξαιτο ἂν γενέσθαι, εἴ τῳ μὴ παρόντα τυγχάνει· ὀλίγον
 δὲ ἐπισχόντες ἐνλίπε παλιωφδοῦσιν, ἀνευχόμενοι ἄττ' ἂν
 τὸ πρῶτον εὐξωνται. ἐγὼ μὲν οὖν ἀπορώ μὴ ὡς ἀληθῶς
 5 μᾶτην θεοὺς ἄνθρωποι αἰτιῶνται, ἐξ ἐκείνων φάμενοι
 κακά σφισιν εἶναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῆσι εἶτε ἀτα-
 σταλλίαισιν εἶτε ἀφροσύναις χρῆ εἰπεῖν, ὑπὲρ μόρου
 e ἄλγε' ἔχουσι. κινδυνεύει γοῦν, ὧ Ἀλκιβιάδῃ, φρόνιμός
 τις εἶναι ἐκείνος ὁ ποιητής, ὃς δοκεῖ μοι φίλοις ἀνοήτοις
 τισὶ χρησάμενος, ὀρῶν αὐτοὺς καὶ πράττοντας καὶ εὐχο-
 μένους ἄπερ οὐ βέλτιον ἦν, ἐκείνοις δὲ ἐδόκει, κοιῆ ὑπὲρ
 5 ἀπάντων αὐτῶν εὐχὴν ποιήσασθαι· λέγει δέ πως ὧδί—

143 Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλά, φησί, καὶ εὐχομένοις
 καὶ ἀνεύκτοις

ἄμμι δίδου, τὰ δὲ δειλὰ καὶ εὐχομένοις ἀπαλέξειν
 κελεύει. ἐμοὶ μὲν οὖν καλῶς δοκεῖ καὶ ἀσφαλῶς λέγειν ὃ
 5 ποιητής· σὺ δ' εἴ τι ἐν νῶ ἔχεις πρὸς ταῦτα, μὴ σιώπα.

ΑΛ. Χαλεπόν, ὧ Σώκρατες, ἐστὶν ἀντιλέγειν πρὸς τὰ
 καλῶς εἰρημένα· ἐκείνο δ' οὖν ἐννοῶ, ὅσων κακῶν αἰτία ἡ
 ἄγνοια τοῖς ἀνθρώποις, ὅποτε, ὡς ἕοικε, λελήθαμεν ἡμᾶς
 b αὐτοὺς διὰ ταύτην καὶ πράττοντες καὶ τό γε ἔσχατον εὐχό-
 μενοι ἡμῖν αὐτοῖς τὰ κάκιστα. ὅπερ οὖν οὐδεὶς ἂν οἰηθείη,
 ἀλλὰ τοῦτό γε πᾶς ἂν οἶοιτο ἱκανὸς εἶναι, αὐτὸς αὐτῷ τὰ
 βέλτιστα εὐξασθαι, ἀλλ' οὐ τὰ κάκιστα. τοῦτο μὲν γὰρ
 5 ὡς ἀληθῶς κατὰρα τινὶ ἀλλ' οὐκ εὐχῆ ὅμοιον ἂν εἶη.

c 6 μέλλων B : μέλλον T c 8 οὐδ' ὀσθ' Bekker d 3 παλι
 ωδοῦσιν T : πάλιν ὁδοῦσιν B ἀνευχόμενοι T : ἂν εὐχόμενοι B
 d 6 αὐτοὶ σφῆσιν rec. t : αὐτοῖς φησιν B : αὐτοὶ σφίσι T d 7 ἀφρο-
 σύναις T : ἀφρονίαισιν B : ἀφραδίαισιν Hermann e 1 γοῦν B : γὰρ
 T a 3 δειλὰ Buttman : δεινὰ B T : λυγρὰ Proclus (cf. 148 b, 6)
 a 4 κελεύει secl. Köppen a 7 ὅσων κακῶν corr. Coisl. : ὅσον κακῶν
 B T b 2 ἂν add. Priscianus : om. B T b 3 ἱκανὸς B : ἱκανῶς T

ΣΩ. Ἄλλ' ἴσως, ὦ βέλτιστε, φαίη ἂν τις ἀνὴρ, ὃς ἐμοῦ τε καὶ σοῦ σοφώτερος ὦν τυγχάνοι, οὐκ ὀρθῶς ἡμᾶς λέγειν, οὕτως εἰκῆ ψέγοντας ἄγνοιαν, εἴ γε μὴ προσθειήμεν **c** τὴν ἔστιν ὦν τε ἄγνοιαν καὶ ἔστιν οἷς καὶ ἔχουσί πως ἀγαθόν, ὥσπερ ἐκείνοις κακόν.

ΑΛ. Πῶς λέγεις; ἔστι γὰρ ὅτιοῦν πρᾶγμα ὅτφ δὴ ὄπωσοῦν ἔχοντι ἄμειον ἀγνοεῖν ἢ γινώσκειν; **5**

ΣΩ. Ἐμοιγε δοκεῖ· σοὶ δ' οὔ;

ΑΛ. Οὐ μέντοι μὰ Δία.

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν οὐδὲ ἐκείνῳ σου καταγνώσομαι, ἐθέλειν ἂν σε πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα διαπεπρᾶχθαι ἄπερ Ὀρέστην φασὶ καὶ τὸν Ἀλκμέωνα καὶ εἰ δὴ τινες ἄλλοι ἐκείνοις **10** τυγχάνουσι ταῦτα διαπεπραγμένοι. **d**

ΑΛ. Εὐφήμει πρὸς Διός, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὔτοι τὸν λέγοντα, ὦ Ἀλκιβιάδη, ὡς οὐκ ἂν ἐθέλοις σοι ταῦτα πεπρᾶχθαι, εὐφημεῖν δεῖ σε κελεύειν, ἀλλὰ μᾶλλον πολὺ, εἴ τις τὰ ἐναντία λέγοι, ἐπειδὴ οὕτω σοι **5** δοκεῖ σφόδρα δεινὸν εἶναι τὸ πρᾶγμα, ὥστ' οὐδὲ ῥητέον εἶναι οὕτως εἰκῆ. δοκεῖς δ' ἂν τὸν Ὀρέστην, εἰ ἐτύγχανε φρόνιμος ὦν καὶ εἰδὼς ὅτι βέλτιστον ἦν αὐτῷ πράττειν, τολμησαὶ ἂν τι τούτων διαπράξασθαι;

ΑΛ. Οὐ δῆτα. **10**

ΣΩ. Οὐδέ γε ἄλλον οἶμαι οὐδένα. **e**

ΑΛ. Οὐ μέντοι.

ΣΩ. Κακὸν ἄρα, ὡς ἔοικεν, ἐστὶν ἡ τοῦ βελτίστου ἄγνοια καὶ τὸ ἀγνοεῖν τὸ βέλτιστον.

ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ. **5**

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ἐκείνῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν;

ΑΛ. Φημί.

ΣΩ. Ἐτι τούτων καὶ τόδε ἐπισκεψώμεθα· εἴ σοι αὐτίκα

b7 τυγχάνοι Stephanus: τυγχάνει B T c4 ὅτφ δὴ rec. t:
 ὅτφ δεῖ B T c9 ἂν t: εἰάν B T σε] σοι Cobet ἑαυτοῦ
 B T: σαυτοῦ al. d3 ἐθέλοις T: ἐθέλοι B d5 ἐπειδὴ
 (δὲ) Buttman: ἔπειτα Stallbaum d7 δ' ἂν B T: δᾶν Schanz
 e8 ἐπισκεψώμεθα recs.: ἐπισκεψόμεθα B T

μάλα παρεσταίη, οἰθθέντι βέλτιον εἶναι, Περικλέα τὸν
 10 σεαυτοῦ ἐπίτροπόν τε καὶ φίλον, ἐγχειρίδιον λαβόντα,
 144 ἐλθόντα ἐπὶ τὰς θύρας, εἰπεῖν εἰ ἔνδον ἐστί, βουλόμενον
 ἀποκτεῖναι αὐτὸν ἐκεῖνον, ἄλλον δὲ μηδένα· οἱ δὲ φαῖεν
 ἔνδον εἶναι—καὶ οὐ λέγω ἐθέλειω ἄν σε τούτων τι πράττειν·
 ἀλλ' εἰ, οἶμαι, δόξει σοι, ὅπερ οὐθέν κωλύει δήπου τῷ γε
 5 ἀγνοοῦντι τὸ βέλτιστον παραστήναί ποτε δόξαν, ὥστε
 οἰθῆναι καὶ τὸ κάκιστόν ποτε βέλτιστον εἶναι· ἢ οὐκ ἄν
 δοκεῖ σοι;

ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Εἰ οὖν παρελθὼν εἴσω καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐκεῖνον
 b ἀγνοήσῃς τε καὶ οἰθηθείς ἄν ἄλλον εἶναι τινα, ἄρ' ἔτι ἄν
 αὐτὸν τολμήσῃς ἀποκτεῖναι;

ΑΛ. Οὐ μὰ τὸν Δία, οὐκ ἄν μοι δοκῶ.

ΣΩ. Οὐ γὰρ δήπου τὸν ἐντυχόντα, ἀλλ' αὐτὸν ἐκεῖνον
 5 ὃν ἠβούλου. ἢ γάρ;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ εἰ πολλάκις ἐγχειροῖς, αἰεὶ δὲ ἀγνοοῖς
 τὸν Περικλέα, ὅποτε μέλλοις τοῦτο πράττειν, οὐποτε ἄν
 ἐπίθῃο αὐτῷ.

10 ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Τί δέ; τὸν Ὀρέστην δοκεῖς ἄν ποτε τῇ μητρὶ
 ἐπιθέσθαι, εἴ γε ὡσαύτως ἠγνόησεν;

c ΑΛ. Οὐκ οἶμαι ἔγωγε.

ΣΩ. Οὐ γὰρ δήπου οὐδ' ἐκεῖνος τὴν προστυχοῦσαν γυ-
 ναῖκα οὐδὲ τὴν ὄτουσιν μητέρα διευνοεῖτο ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ
 τὴν αὐτὸς αὐτοῦ.

5 ΑΛ. Ἔστι ταῦτα.

ΣΩ. Ἀγνοεῖν ἄρα τά γε τοιαῦτα βέλτιον τοῖς οὕτω
 διακειμένοις καὶ τοιαύτας δόξας ἔχουσιν.

e 9 παρεσταίη BT: παρασταίη t a 3 ἄν secl. Sauppe a 4 δόξει
 BT: δόξειέ Buttman b 1 ἄν secl. Struve b 3 οὐκ ἄν μοι
 δοκῶ T: om. B b 5 ὃν secl. Schleiermacher b 12 γε T:
 δὲ B

ΑΛ. Φαίνεται.

ΣΩ. Ὅρας οὖν ὅτι ἡ ἔστιν ὧν τε ἄγνοια καὶ ἔστιν οἷς καὶ ἔχουσί πως ἀγαθόν, ἀλλ' οὐ κακόν, ὡσπερ ἄρτι σοι ἐδόκει; 10

ΑΛ. Ἔοικεν.

ΣΩ. Ἔτι τοίνυν εἰ βούλει τὸ μετὰ τοῦτο ἐπισκοπεῖν, d
ἀτοπον ἂν ἴσως ἂν σοι δόξειεν εἶναι.

ΑΛ. Τί μάλιστα, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Ὅτι, ὡς ἔπος εἰπεῖν, κινδυνεύει τό γε τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν κτῆμα, ἐάν τις ἄνευ τοῦ βελτίστου κεκτημένος 5
ἦ, ὀλιγάκις μὲν ὠφελεῖν, βλάβπτειν δὲ τὰ πλείω τὸν ἔχοντα αὐτό. σκόπει δὲ ὧδε. ἄρ' οὐκ ἀναγκαῖόν σοι δοκεῖ εἶναι, ὅταν τι μέλλωμεν ἦτοι πράττειν ἢ λέγειν, οἰηθῆναι δεῖν πρῶτον ἡμᾶς εἰδέναι ἢ τῷ ὄντι εἰδέναι τοῦθ' ὃ ἂν προχειροτέρως μέλλωμεν ἢ λέγειν ἢ πράττειν; e

ΑΛ. Ἔμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Οὐκοῦν οἱ ῥήτορες αὐτίκα ἦτοι εἰδότες συμβουλευεῖν ἢ οἰηθέντες εἰδέναι συμβουλεύουσιν ἡμῖν ἐκάστοτε, οἱ μὲν περὶ πολέμου τε καὶ εἰρήνης, οἱ δὲ περὶ τειχῶν οἰκοδομίας 5
ἢ καὶ λιμένων κατασκευῆς· ἐνὶ δὲ λόγῳ, ὅσα δὴ ποτε ἢ πόλις πράττει πρὸς ἄλλην πόλιν ἢ αὐτὴ καθ' αὐτήν, ἀπὸ 145
τῆς τῶν ῥητόρων συμβουλῆς πάντα γίνεταί.

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Ὅρα τοίνυν καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις.

ΑΛ. Ἄν δυνηθῶ. 5

ΣΩ. Καλεῖς γὰρ δήπου φρονίμους τε καὶ ἄφρονας;

ΑΛ. Ἔγωγε.

ΣΩ. Οὐκοῦν τοὺς μὲν πολλοὺς ἄφρονας, τοὺς δ' ὀλίγους φρονίμους;

c9 τε B : γε T d2 ἂν ἴσως ἂν B : ὄν ἴσως ἂν T : δὴ ἴσως ἂν Schanz d5 τοῦ] τῆς τοῦ Dobree d6 ᾗ] ἢ pr. B : ἦν pr. T
d7 αὐτό Schneider : αὐτά BT d8 μέλλωμεν T : μέλλων μὲν B
οἰηθῆναι B : ἢ οἰηθῆναι T δεῖν] δὴ Dobree d9 προχειροτέρως] προχειρώς Sauppe e1 μέλλωμεν B : μέλλωμέν τι T e3 συμ-
βουλεύειν T : συμβουλεύουσιν B e4 ἢ T : om. B e6 ἢ καὶ T :
ἢ B a2 πάντα T : ἅπαντα B

- 10 ΑΛ. Οὕτως.
 ΣΩ. Οὐκοῦν πρὸς τι ἀποβλέπων ἀμφοτέρους;
 ΑΛ. Ναί.
- b ΣΩ. Ἄρ' οὖν τὸν τοιοῦτον συμβουλεύειν εἰδότα, χωρὶς
 τοῦ πότερον βέλτιον καὶ ὅτε βέλτιον, φρόνιμον καλεῖς;
 ΑΛ. Οὐ δῆτα.
 ΣΩ. Οὐδέ γε οἶμαι ὅστις τὸ πολεμεῖν αὐτὸ οἶδε χωρὶς
 5 τοῦ ὁπότε βέλτιον καὶ τοσοῦτον χρόνον ὅσον βέλτιον. ἦ
 γάρ;
 ΑΛ. Ναί.
 ΣΩ. Οὐκοῦν οὐδὲ εἴ τις τινα ἀποκτεινῶναι οἶδεν οὐδὲ
 χρήματα ἀφαιρῆσθαι καὶ φυγάδα ποιεῖν τῆς πατρίδος, χωρὶς
 10 τοῦ ὁπότε βέλτιον καὶ ὄντινα βέλτιον;
 ΑΛ. Οὐ μέντοι.
- c ΣΩ. Ὅστις ἄρα τι τῶν τοιούτων οἶδεν, ἐὰν μὲν παρέπηται
 αὐτῷ ἢ τοῦ βελτίστου ἐπιστήμη—αὕτη δ' ἦν ἢ αὐτῇ δῆπου
 ἦπερ καὶ ἢ τοῦ ὠφελίμου· ἦ γάρ;—
 ΑΛ. Ναί.
- 5 ΣΩ. Φρόνιμόν δέ γε αὐτὸν φήσομεν καὶ ἀποχρῶντα σύμ-
 βουλον καὶ τῇ πόλει καὶ αὐτὸν αὐτῷ· τὸν δὲ μὴ τοιοῦτον
 τὰναντία τούτων. ἦ πῶς δοκεῖ;
 ΑΛ. Ἐμοὶ μὲν οὕτως.
- ΣΩ. Τί δ' εἴ τις ἱππεύειν ἢ τοξεύειν οἶδεν, ἢ αὖ πυ-
 10 κτεύειν ἢ παλαίειν ἢ τι τῆς ἄλλης ἀγωνίας ἢ καὶ ἄλλο τι
 d τῶν τοιούτων ὅσα τέχνη οἶδαμεν, τί καλεῖς ὃς ἂν εἰδῆ τὸ
 κατὰ ταύτην τὴν τέχνην βέλτιον γιγνόμενον; ἄρ' οὐ τὸν
 κατὰ τὴν ἱππικὴν ἱππικόν;
 ΑΛ. Ἐγωγε.
- 5 ΣΩ. Τὸν δέ γε οἶμαι κατὰ τὴν πυκτικὴν πυκτικόν, τὸν

b 2 ὅτε corr. Ven. 184: δ γε t: δ B T: ὁπότε Baiter c 2 αὐτῷ
 B: om. T c 5 δέ γε] τέ γε Sauppe c 6 καὶ τῇ πόλει καὶ αὐτὸν
 αὐτῷ B: καὶ αὐτὸν αὐτῷ καὶ τῇ πόλει T τοιοῦτον J. G. Schneider:
 ποιούντα B T c 9 πυκτεύειν ἢ παλαίειν B: παλαίειν ἢ πυκτεύειν T
 d 1 τέχνη T: τέχνην B d 2 κατὰ ταύτην] κατ' αὐτὴν Apelt: κατὰ
 Schanz ἄρ' T: om. B

δὲ κατ' αὐλητικὴν αὐλητικόν, καὶ τᾶλλα δήπου ἀνὰ λόγον
τούτοις· ἢ ἄλλως πως;

ΑΛ. Οὐκ, ἀλλ' οὕτως.

ΣΩ. Δοκεῖ οὖν σοι ἀναγκαῖον εἶναι τὸν περὶ τούτων τι
ἐπιστήμονα ὄντα ἄρα καὶ ἄνδρα φρόνιμον εἶναι, ἢ πολλοῦ 10
φήσομεν ἐνδεῖν; e

ΑΛ. Πολλοῦ μέντοι νῆ Δία.

ΣΩ. Ποῖαν οὖν οἶε πολιτείαν εἶναι τοξοτῶν τε ἀγαθῶν
καὶ αὐλητῶν, ἔτι δὲ καὶ ἀθλητῶν τε καὶ τῶν ἄλλων τεχνι- 5
τῶν, ἀναμειγμένων δ' ἐν τούτοις οὓς ἄρτι εἰρήκαμεν τῶν
τε αὐτὸ τὸ πολεμεῖν εἰδότην καὶ αὐτὸ τὸ ἀποκτείνουσαι, πρὸς
δὲ καὶ ἀνδρῶν ῥητορικῶν πολιτικὸν φύσημα φυσῶντων,
ἀπάντων δὲ τούτων ὄντων ἄνευ τῆς τοῦ βελτίστου ἐπιστή-
μης καὶ τοῦ εἰδότης, ὅποτε βέλτιον ἐνὶ ἐκάστῳ τούτων
χρησθαι καὶ πρὸς τίνα; 146

ΑΛ. Φαύλην τινὰ ἔγωγε, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Φαίης γε ἂν οἶμαι ὁπόταν ὀρφῆς ἕνα ἕκαστον αὐτῶν
φιλοτιμούμενόν τε καὶ νέμοντα τὸ πλεῖστον τῆς πολιτείας

τούτῳ μέρος,

5

ἵν' αὐτὸς αὐτοῦ τυγχάνει κράτιστος ὢν·

λέγω δὲ τὸ κατ' αὐτὴν τὴν τέχνην βέλτιστον γιγνόμενον·
τοῦ δὲ τῇ πόλει τε καὶ αὐτὸν αὐτῷ βελτίστου ὄντος τὰ
πολλὰ διημαρτηκότα, ἅτε οἶμαι ἄνευ νοῦ δόξη πεπιστευκότα.
οὕτως δὲ τούτων ἐχόντων, ἄρα οὐκ ἂν ὀρθῶς λέγοιμεν b
φάντες πολλῆς ταραχῆς τε καὶ ἀνομίας μεστὴν εἶναι τὴν
τοιαύτην πολιτείαν;

d 6 καὶ τᾶλλα B : καὶ κατ' ἄλλα T d 9 περὶ secl. Cobet τι T :
om. B d 10 ἐπιστήμονα T : ἐπιστήμονα εἶναι B ἄρα] ἔμα
Cobet e 1 ἐνδεῖν] δεῖν Baier e 4 δὲ καὶ T Stobaeus: δὲ B
τε καὶ T Stobaeus: καὶ B e 5 δ' BT : om. Stobaeus τούτοις
Stobaeus: τοιούτοις BT οὓς (vel ὄν) Dobree: οἷς BT Stobaeus
e 7 ῥητορικῶν B : πολιτικῶν T a 2 τίνα B : om. T a 3 ἕνα T :
ἕνα καὶ B a 6 τυγχάνει in Gorgia 484 e T : τυγχάνη hic BT in
Gorgia loc. cit. B : τυγχάνοι ci. Hermann κράτιστος] βέλτιστος
Gorg. loc. cit. a 8 ὄντος recc.: οὕτως BT

ΑΛ. Ὅρθως μέντοι νῆ Δία.

5 ΣΩ. Οὐκοῦν ἀναγκαῖον ἡμῖν ἐδόκει οἰηθῆναι δεῖν πρώτου ἡμᾶς εἰδέναι ἢ τῷ ὄντι εἰδέναι τοῦτο ὃ ἂν προχείρως μέλλωμεν ἢ πράττειν ἢ λέγειν;

ΑΛ. Ἐδόκει.

ΣΩ. Οὐκοῦν κἄν μὲν πράττη ἄ. τις οἶδεν ἢ δοκεῖ εἰδέναι, 10 παρέπηται δὲ τὸ ὠφελίμως, καὶ λυσιτελούντως ἡμᾶς ἔξειν c καὶ τῇ πόλει καὶ αὐτὸν αὐτῷ;

ΑΛ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Ἐὰν δέ γ' οἶμαι τὰναντία τούτων, οὔτε τῇ πόλει οὔτ' αὐτὸν αὐτῷ;

5 ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Τί δέ; καὶ νῦν ἔτι ὡσαύτως σοι δοκεῖ ἢ ἄλλως πως;

ΑΛ. Οὐκ, ἀλλ' οὕτως.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἔφησθα καλεῖν τοὺς μὲν πολλοὺς ἄφρονας, τοὺς δ' ὀλίγους φρονίμους;

10 ΑΛ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Οὐκοῦν φαμεν πάλω τοὺς πολλοὺς διημαρτηκῆναι τοῦ βελτίστου, ὡς τὰ πολλά γε οἶμαι ἄνευ νοῦ δόξῃ πεπιστευκότας.

d ΑΛ. Φαμὲν γάρ.

ΣΩ. Λυσιτελεῖ ἄρα τοῖς πολλοῖς μήτ' εἰδέναι μηδὲν μήτ' οἶεσθαι εἰδέναι, εἴπερ γε μᾶλλον προθυμῆσονται πράττειν μὲν ταῦτα ἄττ' ἂν εἰδῶσιν ἢ οἰηθῶσιν εἰδέναι, πράττοντες 5 δὲ βλάπτεσθαι τὰ πλείω μᾶλλον ἢ ὠφελεῖσθαι.

ΑΛ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Ὅρθως οὖν, ὅτε γ' ἔφην κινδυνεύειω τό γε τῶν ἄλλων e ἐπιστημῶν κτῆμα, ἔάν τις ἄνευ τῆς τοῦ βελτίστου ἐπιστήμης κεκτημένος ᾗ, ὀλιγάκις μὲν ὠφελεῖν, βλάπτειν δὲ τὰ πλείω τὸν ἔχοντα αὐτό, ἄρ' οὐχὶ τῷ ὄντι ὀρθῶς ἐφαινόμην λέγων;

b 5 ἡμῖν ἐδόκει B: ἐδόκει ἡμῖν εἶναι T b 9 ἢ T: ἢ ἂ B: ἢ ἂ b
 b 10 παρέπηται B: παρέπεται T δὲ T: om. B d 3 πράττειν
 μὲν B: μὲν πράττειν T d 7 ὅτε γ' T: ὅτε B: ὅτ' Stobaeus
 κινδυνεύει Stobaeus: κινδυνεύει B T e 2 ὀλιγάκις] ὀλίγα Cobet

ΑΛ. Καὶ εἰ μὴ τότε, ἀλλὰ νῦν μοι δοκεῖ, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Δεῖ ἄρα καὶ πόλιν καὶ ψυχὴν τὴν μέλλουσαν ὀρθῶς βιώσεσθαι ταύτης τῆς ἐπιστήμης ἀντέχεσθαι, ἀτεχνῶς 5 ὡς περ ἄσθενούντα ἰατροῦ ἢ τινος κυβερνήτου τὸν ἀσφαλῶς μέλλοντα πλεῖν. ἄνευ γὰρ ταύτης, ὅσπερ ἂν λαμπρό- 147 τερον ἐπουρίσῃ τὸ τῆς τύχης ἢ περὶ χρημάτων κτήσιν ἢ σώματος ῥώμην ἢ καὶ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, τοσοῦτῳ μείζω ἁμαρτήματα ἀπ' αὐτῶν ἀναγκαῖόν ἐστιν, ὡς ἔοικε, γίνεσθαι. ὁ δὲ δὴ τὴν καλουμένην πολυμαθίαν τε καὶ πολυτεχνίαν 5 κεκτημένος, ὀρφανὸς δὲ ὢν ταύτης τῆς ἐπιστήμης, ἀγόμενος δὲ ὑπὸ μιᾶς ἐκάστης τῶν ἄλλων, ἄρ' οὐχὶ τῷ ὄντι δικαίως πολλῷ χειμῶνι χρῆσεται, ἅτε οἶμαι ἄνευ κυβερνήτου διατελῶν ἐν πελάγει, χρόνον οὐ μακρὸν βίου θέων; ὥστε b συμβαίνει μοι δοκεῖ καὶ ἐνταῦθα τὸ τοῦ ποιητοῦ, ὃ λέγει κατηγορῶν πού τινος, ὡς ἄρα πολλὰ μὲν ἠπίστατο ἔργα, κακῶς δέ, φησίν, ἠπίστατο πάντα.

ΑΛ. Καὶ τί δὴ ποτε συμβαίνει τὸ τοῦ ποιητοῦ, ὦ Σώ- 5 κρατες; ἐμοὶ μὲν γὰρ οὐδ' ὀτιοῦν δοκεῖ πρὸς λόγον εἰρηκέναι.

ΣΩ. Καὶ μάλα γε πρὸς λόγον· ἀλλ' αἰνίττεται, ὦ βέλ- τιστε, καὶ οὗτος καὶ ἄλλοι δὲ ποιηταὶ σχεδόν τι πάντες. ἔστιν τε γὰρ φύσει ποιητικὴ ἢ σύμπασα αἰνιγματώδης καὶ οὐ τοῦ προστυχόντος ἀνδρὸς γνωρίσαι· ἔτι τε πρὸς τῷ c φύσει τοιαύτη εἶναι, ὅταν λάβηται ἀνδρὸς φθονεροῦ τε καὶ μὴ βουλομένου ἡμῖν ἐνδείκνυσθαι ἀλλ' ἀποκρύπτεσθαι ὅτι μάλιστα τὴν αὐτοῦ σοφίαν, ὑπερφυῶς δὴ τὸ χρῆμα ὡς δύσγνωστον φαίνεται, ὅτι ποτὲ νοοῦσιν ἕκαστος αὐτῶν. 5

ε 3 δοκεῖ] δοκεῖς Sauppe a 1 ἄνευ γὰρ ταύτης huc transposuit
 Lenner: ante ἢ περὶ χρημάτων habent BT λαμπρότερον Lenner:
 λαμπρότερον Sauppe: μὴ πρότερον BT a 2 ἐπουρίσῃ T: ἐπουρήσῃ B
 τύχης ci. Stallbaum: ψυχῆς BT a 4 ἁμαρτήματα T: ἁμάρτημα
 B a 5 πολυμαθίαν T: φιλομαθίαν B πολυτεχνίαν B: φίλοτεχνίαν
 T b 1 βίου Stephanus: βίον BT θέων Stephanus: θεων B:
 θεῶν T: πλέων Schanz b 8 ἄλλοι scripsi: ἄλλοι B: οἱ ἄλλοι T
 c 1 τε B: δὲ T c 2 τοιαύτη T: τοιαύτην B c 4 δὴ T: δὲ B
 c 5 νοοῦσιν T: νομίζεται B

οὐ γὰρ δήπου Ὅμηρόν γε τὸν θειότατόν τε καὶ σοφώτατον ποιητὴν ἀγνοεῖν δοκεῖς ὡς οὐχ οἶόν τε ἦν ἐπίστασθαι κακῶς—ἐκεῖνος γάρ ἐστιν ὁ λέγων τὸν Μαργίτην πολλὰ
 d μὲν ἐπίστασθαι, κακῶς δέ, φησί, πάντα ἠπίστατο—ἀλλ' αἰνίττεται οἶμαι παράγων τὸ κακῶς μὲν ἀντὶ τοῦ κακοῦ, τὸ δὲ ἠπίστατο ἀντὶ τοῦ ἐπίστασθαι· γίγνεται οὖν συντεθεὶν ἔξω μὲν τοῦ μέτρου, ἔστι δ' ὅ γε βούλεται, ὡς πολλὰ μὲν
 5 ἠπίστατο ἔργα, κακὸν δ' ἦν ἐπίστασθαι αὐτῷ πάντα ταῦτα. δῆλον οὖν ὅτι εἶπερ ἦν αὐτῷ κακὸν τὸ πολλὰ εἰδέναί, φαῦλός τις ὦν ἐτύγχανεν, εἶπερ γε πιστεύειν δεῖ τοῖς προειρημένους λόγοις.

e ΑΛ. Ἄλλ' ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, ὦ Σώκρατες· ἢ χαλεπῶς γ' ἂν ἄλλοις τισὶ πιστεύσαιμι λόγοις, εἶπερ μηδὲ τούτοις.

ΣΩ. Καὶ ὀρθῶς γέ σοι δοκεῖ.

ΑΛ. Πάλιν αὖ μοι δοκεῖ.

5 ΣΩ. Ἄλλὰ φέρε πρὸς Διός—ὄρῃς γὰρ δήπου τὴν ἀπορίαν ὅση τε καὶ οἶα, ταύτης δὲ καὶ σύ μοι δοκεῖς κεκουωνηκέναι· μεταβαλλόμενός γέ τοι ἄνω καὶ κάτω οὐδ' ὅτιοῦν παύη, ἀλλ' ὅτι ἂν μάλιστα σοι δόξῃ, τοῦτο καὶ ἐκδεδυκέναι αὖ
 148 καὶ οὐκέτι ὡσαύτως δοκεῖν—εἰ οὖν σοί γ' ἔτι καὶ νῦν ἐμφανῆς γενόμενος ὁ θεὸς πρὸς ὃν τυγχάνεις πορευόμενος ἐρωτήσῃ, πρὶν ὅτιοῦν εὔξασθαι σε, εἰ ἐξαρκέσει σοι ἐκείνων τι γενέσθαι ὧν περ καὶ ἐν ἀρχῇ ἐλέγετο, εἶτε καὶ αὐτῷ σοι
 5 ἐπιτρέψειεν εὔξασθαι, τί ποτ' ἂν οἶε ἢ τῶν παρ' ἐκείνου διδομένων λαμβάνων ἢ αὐτὸς εὐξάμενός γενέσθαι τοῦ καιροῦ τυχεῖν;

ΑΛ. Ἄλλὰ μὰ τοὺς θεούς, ἐγὼ μὲν οὐθὲν ἂν ἔχοιμί σοι εἰπεῖν, ὦ Σώκρατες, οὕτως· ἀλλὰ μάργον τί μοι δοκεῖ εἶναι,

c 7 ὡς B: ὅτι T c 8 κακῶς B: καλῶς T μαργίτην T: μαργείτην B d 1 ἠπίστατο Bekker: ἐπίστασθαι BT d 2 κακοῦ] κακόν Cobet d 3 ἠπίστατο B: ἐπίστατο T d 4 ὅ γε corr. Par. 1812: ὅτε B: ὅτι T d 7 δεῖ T: δέοι B e 6 δὲ T: δὴ B καὶ σύ μοι δοκεῖς B: μοι δοκεῖς καὶ σὺ T e 8 ὅτι B: ὅπερ T a 3 ἐξαρκέσει T: ἐξαρκέσειε B a 4 ἀρχῇ T: ἀρχῇ τι B εἶτε καὶ T: καὶ B a 9 μάργον T: μαργόν B: μέγα ἔργον Dobree

καὶ ὡς ἀληθῶς πολλῆς φυλακῆς, ὅπως μὴ λήσει τις αὐτὸν **b**
 εὐχόμενος μὲν κακά, δοκῶν δὲ τὰγαθὰ, ἔπειτ' ὀλίγον ἐπισχών,
 ὅπερ καὶ σὺ ἔλεγες, παλιωφδῆ, ἀνευχόμενος ἄττ' ἂν τὸ
 πρῶτον εὖζηται.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐχὶ εἰδῶς τι πλεον ἡμῶν ὁ ποιητής, οὐ **5**
 καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου ἐπεμνήσθη, τὰ δειλὰ καὶ εὐχομένοις
 ἀπαλέξειν ἐκέλευεν;

ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Τοῦτον μὲν τοίνυν, ᾧ Ἀλκιβιάδῃ, καὶ Λακεδαι- **c**
 μόνιοι τὸν ποιητὴν ἐξηλωκότες, εἴτε καὶ αὐτοὶ οὕτως ἐπε-
 σκεμμένοι, καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἐκάστοτε παραπλησίαν
 εὐχὴν εὐχονται, τὰ καλὰ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τοὺς θεοὺς διδόναι
 κελεύοντες αὐτῶν σφίσι αὐτοῖς· πλείω δ' οὐδεὶς ἂν ἐκείνων
 εὐξαμένων ἀκούσειεν. τοιγαροῦν εἰς τὸ παρῆκον τοῦ χρόνου **5**
 οὐδένων ἦττον εὐτυχεῖς εἰσιν ἄνθρωποι· εἰ δ' ἄρα καὶ συμ-
 βέβηκεν αὐτοῖς ὥστε μὴ πάντα εὐτυχεῖν, ἀλλ' οὖν (οὐ) διὰ
 τὴν ἐκείνων εὐχὴν, ἐπὶ τοῖς θεοῖς δ' ἔστιν ὥστε οἶμαι καὶ **d**
 διδόναι ἄττ' ἂν τις εὐχόμενος τυγχάνῃ καὶ τὰναντία τούτων.
 βούλομαι δέ σοι καὶ ἕτερόν τι διηγῆσασθαι, ὃ ποτε ἤκουσα
 [τῶν πρεσβυτέρων] τινῶν, ὡς Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους
 διαφορᾶς γενομένης συνέβαιεν ἀεὶ τῇ πόλει ἡμῶν ὥστε **5**
 καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὁπότε μάχη γένοιτο
 δυστυχεῖν καὶ μηδέποτε δύνασθαι κρατῆσαι· τοὺς οὖν Ἀθη-
 ναίους ἀγανακτοῦντας τῷ πράγματι καὶ ἀπορουμένους τίνι
 χρῆ μηχανῇ τῶν παρόντων κακῶν ἀποτροπὴν εὐρέειν, βου- **e**
 λευομένοις αὐτοῖς δοκεῖν κράτιστον εἶναι πέμψαντας πρὸς

b 1 λήσει Buttman: λήση B T **b** 2 τὰ ἀγαθὰ B: ἀγαθὰ T
b 3 παλιωφδεῖ ἀνευχόμενος t: παλιωφδῖαν εὐχόμενος B T ἄττ' ἂν B:
 ἄττα T **b** 5 πλεον B: πλείων T **b** 6 δειλὰ Buttman:
 δεινὰ T: δῆλα B **b** 8 ἔμοιγε B: ἔμοι μὲν τοι T **b** 9 λακε-
 δαιμόνιοι B: λακεδαιμόνιοι οἱ T **c** 2 καὶ ἰδίᾳ T: ἰδίᾳ B **c** 4 αὐ]
 ἀεὶ Buttman: πλείω scripsi: πλείων B: πλείον T **c** 6 οὐδένων
 T: οὐδὲν ὦν B **c** 7 οὐ add. corr. Laur. lxxxv. 6 **d** 1 ὥστε
 οἶμαι B: οἶμαι ὥστε T **d** 4 τῶν πρεσβυτέρων seclusi: τῶν
 πρεσβυτέρων ἢ τινῶν B: πρεσβυτέρων τινῶν T: τῶν πρεσβυτέρων τινῶς
 Cobet **d** 6 ὁπότε B: ὁπότεν T

Ἄμμωνα ἐκείνου ἐπερωτᾶν· ἔτι δὲ πρὸς τούτοις τάδε, [καὶ]
 ἀνθ' ὅτου ποτὲ Λακεδαιμονίοις οἱ θεοὶ μᾶλλον νίκην διδόασιν
 5 ἢ σφίσιω αὐτοῖς, οἳ πλείστας, φάναι, μὲν θυσίας καὶ καλ-
 λίστας τῶν Ἑλλήνων ἄγομεν, ἀναθήμασί τε κεκοσμήκαμεν
 τὰ ἱερὰ αὐτῶν ὡς οὐδένας ἄλλοι, πομπάς τε πολυτελεστάτας
 καὶ σεμνοτάτας ἐδωρούμεθα τοῖς θεοῖς ἀν' ἕκαστον ἔτος, καὶ
 149 ἐτελοῦμεν χρήματα ὅσα οὐδ' ἄλλοι σύμπαντες Ἕλληνες·
 Λακεδαιμονίοις δέ, φάναι, οὐδεπόποτ' ἐμέλησεν οὐδὲν τού-
 των, ἀλλ' οὕτως ὀλιγῶρος διάκεινται πρὸς τοὺς θεούς, ὥστε
 καὶ ἀνάπηρα θύουσιν ἐκάστοτε καὶ τᾶλλα πάντα οὐκ ὀλίγῃ
 5 ἐνδεεστέρως τιμῶσιν ἢ περ ἡμεῖς, χρήματα οὐδὲν ἐλάττω
 κεκτημένοι τῆς ἡμετέρας πόλεως. ἐπεὶ δὴ εἰρηκεῖναι ταῦτα
 καὶ ἐπερωτῆσαι τί χρῆ πράττοντας αὐτοὺς τῶν παρόντων
 κακῶν ἀπαλλαγὴν εὔρεῖν, ἄλλο μὲν οὐθὲν ἀποκριθῆναι τὸν
 b προφήτην—τὸν γὰρ θεὸν οὐκ ἔαν δῆλον ὅτι—καλέσαντα δὲ
 αὐτόν, Ἀθηναίους, φάναι, τάδε λέγει Ἄμμων· φησὶν ἂν
 βούλεσθαι αὐτῷ τὴν Λακεδαιμονίων εὐφημίαν εἶναι μᾶλλον
 ἢ τὰ σύμπαντα τῶν Ἑλλήνων ἱερά. τοσαῦτα εἰπεῖν, οὐκέτι
 5 περαιτέρω. τὴν γ' οὖν εὐφημίαν οὐκ ἄλλην τινὰ μοι δοκεῖ
 λέγειν ὁ θεὸς ἢ τὴν εὐχὴν αὐτῶν· ἔστι γὰρ τῷ ὄντι πολὺν
 c διαφέρουσα τῶν ἄλλων. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι Ἕλληνες οἱ
 μὲν χρυσόκερως βοῦς παραστησάμενοι, ἕτεροι δ' ἀναθήμασι
 δωρούμενοι τοὺς θεούς, εὗχονται ἅπτ' ἂν τύχη ταῦτα, ἅντε
 ἀγαθὰ ἅντε κακὰ· βλασφημοῦντων οὖν αὐτῶν ἀκούοντες οἱ
 5 θεοὶ οὐκ ἀποδέχονται τὰς πολυτελεῖς ταυτασὶ πομπάς τε
 καὶ θυσίας. ἀλλὰ δοκεῖ μοι πολλῆς φυλακῆς δεῖσθαι καὶ
 σκέψεως ὅτι ποτὲ ῥητέον ἔστι καὶ μῆ.

e3 ἔτι T: τι B τάδε Cobet: ταδ ει καλ B: τάδε καλ T: καλ
 τάδε Stallbaum e4 ποτὲ T: om. B e5 αὐτοῖς secl. Cobet
 e6 ἀναθήμασι T: ἀναθέμασι B a1 ἄλλοι scripsi: ἄλλοι B: οἱ
 ἄλλοι T a4 ὀλίγω t: ὀλίγως BT a5 ἢ περ recc.: ἢ εἴπερ BT
 χρήματα οὐδὲν ἐλάττω B: οὐδὲν ἐλάττω χρήματα T a6 ἐπειδὴ
 B: ἐπεὶ T: ἐπεὶ δ' Schanz a7 καλ B: τε καλ T b2 ἀθηναίους
 φάναι T: φᾶναι ἀθηναίους φάναι B: Ἀθηναίους φάναι Hemsterhuis
 b5 γοῦν BT: δ' οὖν Sauppe b6 ἔστι T: ἔτι B c5 ταυτασὶ
 B: ταύτας T

Εὐρήσεις δὲ καὶ παρ' Ὀμήρῳ ἕτερα παραπλήσια τούτοις
εἰρημένα. φησὶν γὰρ τοὺς Τρῶας ἔπαυλιν ποιουμένους **d**

ἔρδειν ἀθανάτοισι τελεήσσας ἑκατόμβας·

τὴν δὲ κνῖσαν ἐκ τοῦ πεδίου τοὺς ἀνέμους φέρειν
οὐρανὸν εἶσω

ἠδεῖαν· τῆς δ' οὐ τι θεοὺς μάκαρας δατέεσθαι, **5**

οὐδ' ἐθέλειν· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή

καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐνυμμελίῳ Πριάμοιο· **e**

ὥστε οὐδὲν αὐτοῖς ἦν προύργου θύειν τε καὶ δῶρα τελεῖν
μάτην, θεοῖς ἀπηχθημένους. οὐ γὰρ οἶμαι τοιοῦτόν ἐστι
τὸ τῶν θεῶν ὥστε ὑπὸ δώρων παράγεσθαι οἶον κακὸν
τοκιστήν· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς εὐήθη λόγον λέγομεν, ἀξιούντες **5**

Λακεδαιμονίων ταύτη περιεῖναι. καὶ γὰρ ἂν δεινὸν εἶη εἰ

πρὸς τὰ δῶρα καὶ τὰς θυσίας ἀποβλέπουσιν ἡμῶν οἱ θεοὶ

ἀλλὰ μὴ πρὸς τὴν ψυχὴν, ἂν τις ὄσιος καὶ δίκαιος ὦν

τυγχάνῃ. πολλῶ γε μᾶλλον οἶμαι ἢ πρὸς τὰς πολυτελεῖς **150**

ταύτας πομπάς τε καὶ θυσίας, ἅς οὐδὲν κωλύει πολλὰ μὲν

εἰς θεοὺς, πολλὰ δ' εἰς ἀνθρώπους ἡμαρτηκότας καὶ ἰδιώτην

καὶ πόλιν ἔχειν ἀν' ἕκαστον ἔτος τελεῖν· οἱ δέ, ἅτε οὐ

δωροδόκοι ὄντες, καταφρουοῦσιν ἀπάντων τούτων, ὥς φησιν **5**

ὁ θεὸς καὶ θεῶν προφήτης. κινδυνεύει γοῦν καὶ παρὰ

θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις τοῖς νοῦν ἔχουσι δικαιοσύνη τε

καὶ φρόνησις διαφερόντως τιμηθῆσθαι· φρόνιμοι δὲ καὶ **b**

δίκαιοι οὐκ ἄλλοι τινές εἰσιν [ἦ] τῶν εἰδόντων ἂν δεῖ πράττειν

καὶ λέγειν καὶ πρὸς θεοὺς καὶ πρὸς ἀνθρώπους. βουλοίμην

δ' ἂν καὶ σοῦ πυθέσθαι ὅτι ποτ' ἐν νῶ ἔχεις πρὸς ταῦτα.

ΑΛ. Ἄλλ' ἐμοὶ μὲν, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἄλλη πῆ δοκεῖ ἢ **5**

ἦπερ σοί τε καὶ τῷ θεῷ· οὐδὲ γὰρ ἂν εἰκὸς εἶη ἀντίψηφον

ἐμὲ τῷ θεῷ γενέσθαι.

ε 2 ἦν προύργου B: προύργου ἦν T a 1 γε B: om. T a 6 (δ)

θεῶν Buttman προφήτης T: προφήταις B: προφήται Baiter

b 2 ἦ del. Winckelmann b 3 λέγειν καὶ T: λέγειν B b 5 μὲν

T: om. B b 6 ἦπερ t: εἴπερ BT b 7 γενέσθαι B: γίγνεσθαι T

ΣΩ. Οὐκοῦν μέμνησαι ἐν πολλῇ ἀπορία φάσκων εἶναι,
 c ὅπως μὴ λάθῃς σεαυτὸν εὐχόμενος κακά, δοκῶν δὲ ἀγαθά;

ΑΛ. Ἐγώ γε.

ΣΩ. Ὅρᾳς οὖν ὡς οὐκ ἀσφαλές σοί ἐστιν ἐλθεῖν πρὸς
 τὸν θεὸν εὐχομένῳ, ἵνα μὴδ' ἂν οὕτω τύχη, βλασφημοῦντός
 5 σου ἀκούων οὐθὲν ἀποδέξῃται τῆς θυσίας ταύτης, τυχὸν δὲ
 καὶ ἕτερόν τι προσαπολαύσης. ἐμοὶ μὲν οὖν δοκεῖ βέλ-
 τιστον εἶναι ἡσυχίαν ἔχειν· τῇ μὲν γὰρ Λακεδαιμονίων
 εὐχῇ διὰ τὴν μεγαλοψυχίαν—τοῦτο γὰρ κάλλιστον τῶν ἐν
 ἀφροσύνῃ γε ὀνομάτων—οὐκ ἂν οἶμαι σε ἐθέλειν χρῆσθαι.
 d ἀναγκαῖον οὖν ἐστι περιμένειν ἕως ἂν τις μάθῃ ὡς δεῖ πρὸς
 θεοὺς καὶ πρὸς ἀνθρώπους διακεῖσθαι.

ΑΛ. Πότε οὖν παρέσται ὁ χρόνος οὗτος, ὦ Σώκρατες,
 καὶ τίς ὁ παιδεύων; ἥδιστα γὰρ ἂν μοι δοκῶ ἰδεῖν τοῦτον
 5 τὸν ἀνθρωπον τίς ἐστιν.

ΣΩ. Οὗτος ᾧ μέλει περὶ σοῦ. ἀλλὰ δοκεῖ μοι, ὥσπερ
 τῷ Διομήδει φησὶν τὴν Ἀθηναίαν Ὅμηρος ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν
 ἀφελεῖν τὴν ἀχλύν,

ὅφρ' εὖ γιγνώσκοι ἡμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα,

e οὕτω καὶ σοὶ δεῖν ἀπὸ τῆς ψυχῆς πρῶτον τὴν ἀχλύν ἀφε-
 λόντα, ἣ νῦν παρούσα τυγχάνει, τὸ τηνικαῦτ' ἠδη προσφέρειν
 δι' ὧν μέλλεις γνῶσεσθαι ἡμὲν κακὸν ἠδὲ καὶ ἐσθλόν. νῦν
 μὲν γὰρ οὐκ ἂν μοι δοκεῖς δυνηθῆναι.

5 ΑΛ. Ἀφαιρέτω, εἴτε βούλεται τὴν ἀχλύν εἴτε ἄλλο τι
 ὡς ἐγὼ παρεσκεύασμαι μὴθὲν ἂν φυγεῖν τῶν ὑπ' ἐκείνου
 προσταττομένων, ὅστις ποτ' ἐστὶν ἀνθρωπος, εἴ γε μέλλοιμι
 βελτίων γενέσθαι.

c 4 εὐχομένῳ recs.: εὐχομένῳ B: εὐξαμένῳ T c 6 βέλτιστον B:
 κράτιστον T c 8 ἐν] ἐπ' Sauppe c 9 γε T: om. B
 d 6 ὦ μέλε παρα σοί Naber e 1 σοὶ B: σοῦ T τὴν ἀχλύν
 ἀφελόντα B: ἀφελόντα τὴν ἀχλύν T e 3 μέλλεις B: μέλλει T
 e 6 παρεσκεύασμαι T: παρασκευάσμαι B φυγεῖν B: φεύγειν T
 e 7 προσταττομένων T: παττομένων B ἀνθρωπος Schanz: ἀνθρω-
 πος B: ὁ ἀνθρωπος T μέλλοιμι T: μέλλοι μὴ B

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν κάκεινος θαυμαστὴν ὄσσην περὶ σὲ 151
προθυμίαν ἔχει.

ΑΛ. Εἰς τότε τοίνυν καὶ τὴν θυσίαν ἀναβάλλεσθαι
κράτιστον εἶναι μοι δοκεῖ.

ΣΩ. Καὶ ὀρθῶς γέ σοι δοκεῖ· ἀσφαλέστερον γάρ ἐστιν 5
ἢ παρακινδυνεύειν τοσοῦτον κίνδυνον.

ΑΛ. Ἄλλὰ πῶς, ὦ Σώκρατες; καὶ μὴν τουτοῦ τὸν
στέφανον, ἐπειδὴ μοι δοκεῖς καλῶς συμβεβουλευκέναι, σοὶ
περιθήσω· τοῖς θεοῖς δὲ καὶ στεφάνους καὶ τᾶλλα πάντα b
τὰ νομιζόμενα τότε δώσομεν, ὅταν ἐκείνην τὴν ἡμέραν
ἐλθούσαν ἴδω. ἦξει δ' οὐ διὰ μακροῦ τούτων θελούντων.

ΣΩ. Ἄλλὰ δέχομαι καὶ τοῦτο, καὶ ἄλλο δὲ ἂν τι τῶν
παρὰ σοῦ δοθέντων ἠδέως ἴδοιμι δεξάμενον ἐμαυτόν. ὥσπερ 5
δὲ καὶ ὁ Κρέων Εὐριπίδῃ πεποιήται τὸν Τειρεσίαν ἰδὼν
ἔχοντα τὰ στέφη καὶ ἀκούσας ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀπαρχὰς
αὐτὸν εἰληφέναι διὰ τὴν τέχνην,

οἰωνὸν ἐθέμην, φησί, καλλίνικα (σὰ) στέφη·

ἐν γὰρ κλύδωνι κείμεθ', ὥσπερ οἴσθα σύ· 10

οὕτω δὲ καγὼ παρὰ σοῦ τὴν δόξαν ταύτην οἰωνὸν τίθεμαι.
δοκῶ δέ μοι οὐκ ἐν ἐλάττοι κλύδωνι τοῦ Κρέοντος εἶναι, c
καὶ βουλοίμην ἂν καλλίνικος γενέσθαι τῶν σῶν ἐραστῶν.

a 1 κάκεινος T: ἐκεῖνος B a 8 συμβεβουλευκέναι B: σε συμ-
βουλευκέναι T b 4 ἂν τι corr. Coisl.: ἀντὶ B T b 7 ἀπὸ T:
ὑπὸ B b 9 σὰ Euripides Phoen. 858: om. B T b 10 κείμεθα B:
διακείμεθα T b 11 δόξαν] δωρεὰν Ast: δόσιν Buttman c 2 ἂν
T: om. B